

Με ποια θεατρικά σχήματα συνεργάστηκες στη συνέχεια;
Συνεργάστηκα με την ΕΘΑΛ, το Θέατρο Versus, το Θέατρο Ένα, το Θέατρο Λέξη, το Alpha Square και το Θέατρο Τσέπης.

Έχω αγωνία για την τρίτη σαιζόν της σειράς «Καμώματα τζ' Αρώματα», όπου έχω την ευθύνη του σεναρίου

Ποιες παραστάσεις, ποια έργα σε συγκίνησαν ιδιαίτερα;

Το «Ήταν όλοι τους παιδιά μου», «Ροτβάιλερ» και «Ο θάνατος και η κόρη» με το Versus, το «Σφαγείο» με την ΕΘΑΛ και το έργο «Φράνκι και Τζόνι» με το Θέατρο Τσέπης. Επίσης, με συγκίνησαν τα έργα «Ροβινσώνας Κρούσος» που έπαιζα στην ΕΘΑΛ και το «Zoo Story» στο Θέατρο Ένα.

Ποια η σχέση σου με την τηλεόραση;
Πολύ καλή. Έπαιζα σε διάφορες σειρές, όμως η πρώτη φορά που είχα πρωταγωνι-

στικό ρόλο ήταν στο «Καμώματα τζ' Αρώματα», και είχα διπλό ρόλο. Και του ηθοποιού και του σεναριογράφου, για δύο χρόνια. Τώρα πάει για τρίτο χρόνο. Υποδυόμουν το ρόλο του Σαββή.

Έχεις κάποια κοινά στοιχεία με το χαρακτήρα του Σαββή;
Ναι, όντως έχω κοινά σημεία και αγάπη-σα πολύ αυτό το ρόλο.

Τώρα που σε βρίσκουμε;
Αυτό τον καιρό παίζω στο Σατιρικό Θέατρο. Είμαστε σε περιοδεία με το καλοκαιρινό του έργο «Το ξύλο βγήκε από τον Παράδεισο». Έχω τον πρωταγωνιστικό ρόλο, του Πάνου Φλωρά του καθηγητή. Επίσης, αυτή την περίοδο η ΕΘΑΛ ανεβάζει έργο δικό μου, με τίτλο «Ανάστα ο Ανδρίκκος», το οποίο πάει περιοδεία. Σε αυτό πρωταγωνιστεί ο Κώστας Βήχας, ο οποίος σκηνοθετεί επίσης!

Τι θα ήθελες να ήσουν, αν δεν ήσουν ηθοποιός;
Μάλλον συγγραφέας! Θα 'θελα να έχω

περισσότερο χρόνο να γράφω τα θεατρικά μου κείμενα.

Πιστεύεις ότι οι νέοι μας έχουν ευκαιρίες να ασχοληθούν με το θέατρο εδώ στην Κύπρο;
Ναι, έχουν ευκαιρίες, αλλά είναι περιορισμένες! Πιστεύω ότι όσο ψηλά και να είμαστε πάντα θα είμαστε περιορισμένοι. Γίνονται πράγματα πολλά, αλλά σε περιορισμένο πλαίσιο και βαθμό.

Τι είναι για 'σένα το θέατρο;
Είναι η ευκαιρία να ζω συναισθήματα και να ανακαλύπτω τον εαυτό μου την ίδια ώρα.

Πόσα χρόνια είσαι στο χώρο Ανδρέα;
Φέτος κλείνω δέκα χρόνια, επαγγελματικά!

Αναλογιζόμενος το τι έκανες και τι έχεις περάσει, τι θα έλεγες; Είσαι ικανοποιημένος ή απογοητευμένος;
Είμαι απόλυτα ευχαριστημένος! Και ο στόχος είναι η επόμενη δεκαετία να μας πάει πιο ψηλά! Ο πήχης είναι να ξεπεράσω τον εαυτό μου την επόμενη δεκαετία!

Τι είναι για 'σένα ο έρωτας;
Ο έρωτας γενικά είναι δημιουργία και καταστροφή!

Ποια η γνώμη σου για το γάμο;
Ο γάμος είναι μια μεγάλη απόφαση που δεν έχω πάρε!

Η φιλία;
Η φιλία είναι σημαντική για 'μένα. Όταν είναι ουσιαστική αξίζει να τη ζεις!

Με τον κινηματογράφο ασχολήθηκες;
Ναι, έχω δύο συνεργασίες με την εταιρία παραγωγής «Walking around the world». Η πρώτη είναι οι «Πολυαγαπημένες μέρες» και η δεύτερη η «Υπόσχεση», ταινία μικρού μήκους όπου πρωταγωνιστώ. Επίσης, έχω συνεργαστεί με τον Μιχάλη Παπά στην ταινία «Οδυσσεάς και Κύκλωπας».

Μελλοντικά σχέδια έχεις;
Αγωνία έχω, για την τρίτη σαιζόν της σειράς «Καμώματα τζ' Αρώματα», όπου έχω την ευθύνη του σεναρίου. Παράλληλα σπουδάζω στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Θεατρικών Σπουδών, Υποκριτικής και Σκηνοθεσίας στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Θέλω επίσης να βρω χρόνο να γράψω κάποιο άλλο θεατρικό και να παίζω Θέατρο.

Μελλοντικά θα ήθελες να παίξεις κάποιο συγκεκριμένο ρόλο;
Θα ήθελα να λάβω μέρος σε αρχαία τραγωδία!

Τι κάνεις τις ελεύθερες σου ώρες;
Διαβάζω, βλέπω ταινίες και κάνω «συνμπόσια» με φίλους!

Ανδρέα μου, σου εύχομαι ό,τι ποθείς και ό,τι έχεις σχεδιάσει να το πετύχεις!

ΚΡΙΤΙΚΗ

«Βάκχες»

ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ ΠΕΡΙΔΟΥ

Το θεατρικό σχήμα Yair Sherman Ensemble από το Ισραήλ παρουσίασε τις «Βάκχες» του Ευριπίδη με επιτυχία. Ο βραβευμένος Ισραηλινός σκηνοθέτης Γαΐρ Σιέρμαν έδωσε τις «χρυσές πινελιές» του στις «Βάκχες» που παρουσιάστηκαν στο Αμφιθέατρο «το σκαλί», την Παρασκευή 28 Ιουλίου, ενώ προηγήθηκε μια ακόμη παράσταση στο Αρχαίο Ωδείο Πάφου στις 26 Ιουλίου.

Στο σκηνοθέτη Γαΐρ Σιέρμαν είχε δοθεί το βραβείο «Golden Porcupine – Σκηνοθέτης της χρονιάς» για το 2016.

Οι «Βάκχες» είναι πολύ γνωστές στο κοινό της Κύπρου, γιατί έχουν παιχτεί από διάφορα θεατρικά σχήματα, αλλά και από το κρατικό μας θέατρο. Είναι ένα από τα πιο ολοκληρωμένα και αινιγματικά έργα της παγκόσμιας δραματουργίας.

Ο Διόνυσος πρωταγωνιστεί ως ανθρωποποιημένος θεός, εισχωρώντας ως μια νέα δύναμη για να επιβάλει τη δική του λατρεία. Στην πόλη της Θήβας, που βρίσκεται υπό την ηγεσία του νεαρού και αγαπητού

βασιλιά Πενθέα, καταφθάνει ένας μυστηριώδης ξένος, ισχυριζόμενος ότι είναι απεσταλμένος ενός άγνωστου θεού, του Διόνυσου. Ο Πενθέας, που μόλις έχει ανέλθει στην εξουσία, αρνείται να αποδεχτεί τις τελετουργίες και τη θεϊκή υπόσταση του Διόνυσου. Ο χαρισματικός ξένος παρασύρει τις γυναίκες της πόλης - με επικεφαλής τη μητέρα του βασιλιά, Αγαθή - στην παραφροσύνη των τελετουργιών της φύσης, των τρελών χορών, των τεράστιων οργίων και της ελεύθερης αγάπης!

Η αναπόφευκτη σύγκρουση μεταξύ του νόμου και των τελετουργιών αυτών εξελίσσεται σε μια προσωπική, πικρή σύγκρουση μεταξύ των δύο ηγετών, που καταλήγει σε ένα τρομακτικό, απρόβλεπτο και αδιανόητο φόνο, στην καταστροφή του οίκου του Κάδμου.

Ο θεός Διόνυσος καταργεί τα σύνορα που υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων της κοινωνικής τάξης, του φύλου, της ηλικίας, ακόμη και τη διαφορά ανά-

μεσα στην ανθρώπινη και θεία ιδιότητα. Η πόλη που αρνείται την ύπαρξή του θα γνωρίσει τη δύναμη και την κυριαρχία του θεού μέσα από ένα μυστηριακό, σκοτεινό και αιματηρό εφιάλτη!

Οι ηθοποιοί πήραν στα χέρια τους την υπόθεση και με μια μοναδική ικανότητα μπόρεσαν να «βγάλουν» ισάξια την τραγωδία μέσα από τις ερμηνείες τους. Είχαν ένα ιδιότυπο στην σκηνή. Κινούνταν άνετα στο χώρο, ζωντάνευσαν την παράσταση από όλες τις πλευρές! Η σκηνοθεσία ήταν τέλεια! Τα σκηνικά επίσης. Οι ηθοποιοί εκφράζονταν απλά, καθαρά και μπορούσες να τους παρακολουθήσεις. Δεν κούρασε η παράσταση!

Εντύχημα ήταν το πώς οι παραστάσεις, εκτός από αυτές της Κύπρου και της Ελλάδας, συνοδεύονταν από ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους. Έτσι, το κοινό που παρακολουθούσε μπόρεσε να καταλάβει τι παιζόταν και ποιο νόημα είχε αυτή η τραγωδία του Ευριπίδη.

Η παράσταση είχε χρώμα και φως, ζωντάνια και νόημα, αλλά και μηνύματα που το κοινό τα δέχτηκε και καταχειροκρότησε τους ηθοποιούς.

Να σημειώσουμε ότι και σε αυτή την ξένη παραγωγή ο κόσμος ανταποκρίθηκε και γέμισε το αμφιθέατρο. Αυτό είναι και πάλι ένα θετικό στοιχείο για το θεσμό του Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος.

Πολύ χάρηκα που το Φεστιβάλ τελείωσε με τις καλύτερες εντυπώσεις και για φέτος. Συγχαρητήρια αξίζουν στους ιθύνοντες του Φεστιβάλ για την όλη διοργάνωσή του.

Η παράσταση είχε χρώμα και φως, ζωντάνια και νόημα και το κοινό καταχειροκρότησε τους ηθοποιούς